

LIGSTOELEN

(Deckchairs)

Vijf eenakters

door

Jean McConnell

vertaling

Yolanda Plaatzer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LIGSTOELEN - DECKCHAIRS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JEAN MCCONNELL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1995 JEAN MCCONNELL

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal aantal boekjes gelijk aan de aantal spelers in het stuk bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgth ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Ieder toneelstuk duurt ongeveer vijftien minuten. Met elkaar kunnen ze als een avondvullend stuk gebracht worden. Maar ieder stuk kan ook afzonderlijk gespeeld worden.

Winkelen, Dansers en Hondjes zijn blijspelen. Jong Verwelkt en Late Vorst zijn drama's. Ligstoelen kan door minimaal twee vrouwen en maximaal tien vrouwen gespeeld worden.

In ieder stuk zijn de karakters verschillend. Het decor -twee ligstoelen op een boulevard- is voor ieder stuk hetzelfde. Strandstoelen- en bijvoorbeeld "regisseursstoelen" mogen ook gebruikt worden.

INHOUD:

In WINKELEN hebben twee welgestelde winkelverslaafde dames een nogal verrassend geheim.

JONG VERWELKT is een hartverscheurend relaas van een tot ondergang gedoemde moeder/dochter relatie.

DANSERS analyseert op een geestige manier het danswereldje van twee frivole weduwen.

LATE VORST is een drama waarin een vrouw ontdekt dat haar beste vriendin een affaire heeft gehad met haar overleden echtgenoot.

HONDJES is een vrolijk verhaal over twee zeer verschillende types hondeneigenaren.

WINKELLEN (Shoppers)

Scène: Een boulevard aan de zee. Een zonnige dag.

Tijd: Heden.

PERSONEN:

Rosemary

Angela

Twee lege ligstoelen staan middenvoor, de voorkant naar het publiek gericht. Rosemary komt op. Ze is een knappe vrouw van middelbare leeftijd. Ze draagt een handtas, een grote boodschappentas en verschillende grote plastic tassen van Peek & Cloppenburg, Hema, Bijenkorf, Vroom & Dreesman etc. Ze kijkt rond, kijkt op haar horloge, loopt verder en zet haar tassen in één van de stoelen en gaat in de ander zitten. Ze wrijft haar enkels en draait rondjes met haar voeten, werkt dan haar make-up bij. Angela komt op, kijkt rond. Rosemary wuift naar haar. Angela is ook een goedgeklede dame en draagt opvallende oorbellen. Ze draagt ook een handtas, boodschappentas en plastic tassen, waaronder één van Bruna. Beide vrouwen praten bekakt.

ROSEMARY: Oehoe!

ANGELA: Joho!

ROSEMARY: Eindelijk!

ANGELA: Daar ben ik dan. *(Rosemary haalt haar tassen van de stoel en Angela ploft erin, zet haar eigen tassen naast haar neer)* Je hebt nogal je best gedaan.

ROSEMARY: Hoor wie het zegt.

ANGELA: Bijenkorf? Ik heb je daar niet gezien.

ROSEMARY: Ik ben er niet langer dan een minuutje geweest. Volgens mij staan die meisjes alleen in hun neus te peuteren. Er is er één bij de snuisterijtjes...

ANGELA: Ik weet wie je bedoelt!

ROSEMARY: Maar ik heb de handtas waar ik naar op zoek was. Twee eigenlijk.

ANGELA: Stouterd!

ROSEMARY: Hoe is het jou vergaan?

ANGELA: Drie Susan Woolf blouses bij Miss Etam.

ROSEMARY: Angela! Ik dacht dat je een kashmir trui wilde?

ANGELA: Hadden ze niet, lieve. Gaan absoluut achteruit, vind je niet?

ROSEMARY: Er waren prachtige kashmirs bij La Pagayo.

ANGELA: Oh? Ik kan niet terug. In ieder geval niet vandaag.

ROSEMARY: Nee, niet vandaag. *(ze gaan onderuit zitten)*

ANGELA: Aardig van Herbert om ons op te halen.

ROSEMARY: Ik heb hem gezegd dat we hier zouden zijn, voor bij de pier. Hij is golfen. Brengt tegenwoordig de helft van zijn tijd daar door. Niet dat ik het erg vind.

ANGELA: Nee. Cliff is hetzelfde sinds hij met pensioen is. Ik merk nauwelijks verschil met toen hij in het zakenleven zat. Zo mogelijk verlaat hij het huis vroeger.....

ROSEMARY: En komt later thuis. *(ze gniffelen)*

ANGELA: Fijn voor ze dat ze een hobby hebben.

ROSEMARY: Iedereen zou een hobby moeten hebben.

ANGELA: Ben ik het helemaal mee eens. Wij boffen, neem ik aan.

ROSEMARY: Ja. Bridge op maandag.....

ANGELA: Fitness op dinsdag.....

ROSEMARY: Tafeltje dek je op woensdag.....

ANGELA: Comité ter bestrijding van de hongersnood op donderdag....

ROSEMARY en ANGELA tegelijk: En op vrijdag.... de winkels!

ROSEMARY: De weken vliegen voorbij.

ANGELA: Ik hou het meest van de vrijdagen.

ROSEMARY: Wint het absoluut van tafeltje dek je. *(ze lachen)*

ANGELA: Ik heb een Janet Reger teddy. *(ze rommelt in een tas)*

ROSEMARY: Heb je ooit! *(Angela haalt een bundeltje van satijn en kant tevoorschijn)*

ANGELA: Is het niet goddelijk?

ROSEMARY: Is het voor jou?

ANGELA: Waarom?

ROSEMARY: Heb je het gepast? *(Angela werpt haar een geërgerde blik toe. Ze vouwt het kledingstuk op en bergt het op. Verzoenend)*
Jij hebt zo'n goede smaak.

ANGELA: Mm. Mijn moeder zei altijd, goede smaak is een intuïtie. Je hebt het of je hebt het niet. Zoals goede manieren eigenlijk.

ROSEMARY: Ja.

ANGELA: Mijn moeder zei altijd, goede manieren zijn zich ervan bewust wat een ander zou kunnen grieven, of van streek maken.

ROSEMARY: Werkelijk een expert, jouw moeder.

ANGELA: Een wijze en welopgevoede vrouw.

ROSEMARY: Daar lijkt het op.

ANGELA: Heb je iets speciaals te pakken gekregen?

ROSEMARY: Ik was verzot op een Robert Klein vestje dat ik zag. Maar het was echt buiten mijn bereik. Ik ben Vroom en Dreesman binnengegaan. Het was rustig op de kousenafdeling, dus daar maakte ik gebruik van. Een dozijn Dior panty's.

ANGELA: Nee! We moeten elkaar precies gemist hebben. Ik heb zelf zes paar.

ROSEMARY: Jeetje, ik dacht dat er weinig voorraad in het schap lag.

ANGELA: Nu nog minder! *(ze lachen)*

ROSEMARY: Herbert zegt altijd dat ik als een wervelwind door een winkel ga.

ANGELA: Is Herbert nog bezorgd over de beurs?

ROSEMARY: Je kent Herbert, wanneer de prijzen omlaag gaan piekert hij, wanneer de prijzen omhoog gaan piekert hij. Hij is gewoon een piekeraar.

ANGELA: Weet je wat mijn moeder altijd zegt over piekeren?

ROSEMARY: Van piekeren krijg je rimpels in je gezicht?

ANGELA: Nee.

ROSEMARY: Niet piekeren, het gebeurt misschien nooit?

ANGELA: Nee.

ROSEMARY: Ik geef het op.

ANGELA: Mijn moeder heeft de gewoonte te zeggen, laat dat altijd aan andere mensen over.

ROSEMARY: Ja. Ik denk dat je gelijk hebt wat je moeder aangaat. Ze was behoorlijk slim. Bereikte zeker een gezegende hoge leeftijd?

ANGELA: Ze leeft nog.

ROSEMARY: Oh. In een verzorgingstehuis?

ANGELA: Nee.....

ROSEMARY: Bejaardentehuis?

ANGELA: Nee. Op een cruise.

ROSEMARY: Ah.

ANGELA: Voor haar heb ik, afgelopen maand, die strandkleding genomen.

ROSEMARY: Oh? Ik vond die zijden huispyama's mooi. Heb ik erg veel zin in.

ANGELA: Nu, ze waren bij de Bijenkorf. Misschien hebben ze er nog meer.

ROSEMARY: Hadden ze. Maar helaas alleen op etalagepoppen.

ANGELA *(rommelt in haar tas)*: Hier, dit schattige kleine beeldje moet je zien. *(ze toont een Chinees beeldje)* Royal Doulton!

ROSEMARY *(pakt het en bekijkt het van alle kanten)*: Nee, lieve.

ANGELA: Het stond op de porseleinafdeling.

ROSEMARY: Maakt me niets uit. Kijk aan de onderkant. (*Angela doet dit*)

ANGELA: Hemeltje, je hebt gelijk! Nou, wat gluiperig van ze. Het stond beslist op de stelling van het Chinese porselein. Er waren theepotjes, kopjes, van alles.

ROSEMARY: Het is heel aardig.

ANGELA: Ik ben bijna geneigd om het terug te brengen. Mijn geld terug te vragen! (*ze lachen*)

ROSEMARY: Jij houdt van een uitdaging, ja toch, Angela? Ik dacht dat ik een glimp van je opving in MS Mode.

ANGELA: Ik herkende jou ook.

ROSEMARY: Ik wipte binnen, om even snel rond te neuzen.

ANGELA: Dat is een tegenstrijdige opmerking, Rosemary. Je kan niet even snel rondneuzen.

ROSEMARY: Ik weet zeker dat ik dat kan.

ANGELA: Je snuffelt snel. Rondneuzen is iets wat je rustig doet. Juiste omschrijvingen leiden tot duidelijke communicaties.

ROSEMARY: Je moeder?

ANGELA: Ja.

ROSEMARY: Ze schijnt voor iedere gelegenheid een parel te hebben.

ANGELA: Dat heeft ze.

ROSEMARY: Ik veronderstel dat we wel wat nieuwe kunnen gebruiken. De oude gezegdes schijnen tegenwoordig geen impact te hebben. Maar ik heb me ook vaak afgevraagd, wie ze in de eerste plaats verzonnen heeft. Sommige zijn natuurlijk voor de hand liggend. "Vele handen maken licht werk" gaat duidelijk over werk. Maar de helft ervan begrijp ik niet. Ik bedoel "Beter één vogel in de hand dan tien in de lucht"

nu vraag ik je!

ANGELA: Het betekent dat je beter één vogel kunt hebben dan helemaal niets.

ROSEMARY: Dat is niet onredelijk, denk ik. Als je vogels hebt.

ANGELA: Je hebt me niet laten zien, wat er in die grote tas zit.

ROSEMARY: Ah, wel, ik denk dat ik hier nogal mee geslaagd ben. (*ze opent een grote tas en haalt er een wollen ochtendjas uit*)

ANGELA: Jee!

ROSEMARY: Honderd procent Pyrenees. Niets van jouw "een Angora geit is er langs gelopen" onzin.

ANGELA: Heerlijk warm.

ROSEMARY: Een fris windje deed me eraan denken. De winter is in aantocht!

ANGELA: Dat is waar ook. Ik heb wat thermische lange onderbroeken voor Cliff op de kop getikt. We gaan met Kerstmis skiën.

ROSEMARY: Bofferd! Herbert wil daar nooit van horen. Wij komen niet verder dan Holiday on Ice! Trouwens, hoe denk jij dat die schaatsers elkaar succes wensen op de eerste avond? Ze kunnen moeilijk zeggen "break a leg"! (ze lachen) ANGELA (peinzend): Succes. Het is een raar iets, succes. Mijn moeder zegt altijd....

ROSEMARY (onderbreekt): Angela!

ANGELA: Sorry. Het is waar. Mijn moeder schijnt voor praktisch ieder onderwerp een diepzinnige opmerking te hebben.

ROSEMARY: Het is kennelijk een gave.

ANGELA: Het is een blok aan het been. (ze lachen)

ROSEMARY: Heel veel mensen zouden ons om onze levensstijl benijden, Angela.

ANGELA: Ik weet het niet. Er zijn genoeg vrouwen in onze positie. In ieder geval hier in de buurt. En in Den Haag.

ROSEMARY: Oh, voor het grootste gedeelte ben ik het met je eens. Maar ze hebben niet die speciale prikkel die wij hebben.

ANGELA: Oh nee. Niet veel zijn in het leven zo druk in de weer als wij. En dan, ze zouden geen risico's nemen zoals wij.

ROSEMARY: Dat is waar. En als je risico's neemt, heb je het lot aan jouw kant nodig.

ANGELA: En dat hebben we. (beide zuchten voldaan) Je hebt een nieuwe lipstick op.

ROSEMARY: Vanmorgen op de kop getikt. Lancome. Er was een speciale demonstratie.

ANGELA: Het staat je. Niet gemakkelijk lipsticks.

ROSEMARY: Bedankt. Een heel jong meisje achter de toonbank. Gewoonlijk zijn die cosmetica-assistentes overijverig.

ANGELA: Ik weet het. Vol met suggesties en adviezen. Ik zal nooit vergeten, dat ik letterlijk aangevallen werd, toen ik nieuwe make-up wilde hebben, precies daar in de winkel. Een half uur verspild en ik zag er uiteindelijk uit als Barbara Cartland.

ROSEMARY: Ik ben erin geslaagd wat plakkertjes voor mijn valse nagels te krijgen. Op de vorige zat geen lijm meer. Ik vond negen nagels in mijn bed en één vastgeplakt op mijn schouder. Het joeg me de stuipen op het lijf.

ANGELA: Kan ik me voorstellen. Heb je al geluncht?

ROSEMARY: Nee, alleen even gezeten om elf uur. Er gebeurde iets heel vreemds. Ik kocht een kitkat voor bij de koffie en ik ging zitten met al mijn spullen en begon te eten, toen realiseerde ik me dat er een man tegenover me zat, die me heel eigenaardig aankeek. Met

een soort van ingehouden woede.

ANGELA: Hemeltje! Ben je weggegaan?

ROSEMARY: Nee. Ik trotseerde hem, blik na blik, terwijl ik mijn koffie opdronk en mijn kitkat opat. En uiteindelijk stond hij op en ging nog een koffie en een koffiebroodje kopen en ging aan een andere tafel zitten. Maar hij bleef me aanstaren en toen ik wegging wierp ik hem een hele kille blik toe, dat kan ik je wel vertellen! Toen ik hem passeerde, zei hij zoiets vreemds. Hij zei: "Wil je soms mijn koffiebroodje?"

ANGELA: Wat zei jij?

ROSEMARY: Niets. Ik bedoel: absoluut niet in orde.

ANGELA: Raar.

ROSEMARY: Je ontmoet wat vreemde mensen. *(ze zoekt in haar boodschappentas)* Ik moet je het telefoonboekje laten zien, dat ik heb gevonden voor Herbert's bureau. Het is zo apart..... Oh!

ANGELA: Wat is er aan de hand?

ROSEMARY: Oh jee.

ANGELA: Wat? Wat? *(Rosemary haalt een kitkat uit haar boodschappentas)* Een kitkat?

ROSEMARY: Het moet in mijn tas gevallen zijn, toen ik aan tafel ging zitten met al mijn pakjes.

ANGELA: Rosemary!

ROSEMARY: Oh hemel!

ANGELA: Niet vreemd dat hij je eigenaardig aankeek, met ingehouden woede: jij was zijn kitkat aan het eten. *(ze barsten in lachen uit)*

ROSEMARY: Wil je een kitkat?

ANGELA: Je bent me er één, Rosemary. *(ze pakt de kitkat en haalt er het papier af)* Laat me het boekje zien. *(Rosemary zoekt in een tas. Ze haalt er een broekriem uit en nog één, dan een boekje met een mooie leren omslag. Ze laat het Angela zien en stopt de riemen terug)*

ROSEMARY: Nou! Zie de prijs!

ANGELA: Lieve hemel, het moet echt leer zijn.

ROSEMARY: Dat mag ik hopen.

ANGELA: Ik weet zeker dat Herbert het zal waarderen.

ROSEMARY: Oh, hij is altijd verrukt over mijn kleine verrassingen.

ANGELA: Cliff ook. En hij vraagt nooit of hij de rekening mag zien.

ROSEMARY: Maar goed ook!

ANGELA: Ze weten dat ze geluk hebben. Niet veel mannen hebben vrouwen die zo toegewijd zijn als wij.

ROSEMARY: Dat is waar. *(ze delen de kitkat en eten deze op)*

ANGELA: Het is fijn dat ze geen bezwaren maken tegen onze vrijdagse uitstapjes.

ROSEMARY: Herbert zegt, omdat ik tafeltje dek je doe en het comité en het vrouwenopvanghuis, dat ik op vrijdag wel een uitje verdien.

ANGELA: Cliff zegt hetzelfde.

ROSEMARY: Laten we wel wezen, ze hebben voordeel van de liefdadigheid. *(ze staat op om de verpakking van de kitkat weg te gooien)*

ANGELA: Precies. Zijn mijn nieuwe oorbellen je nog niet opgevallen?

ROSEMARY: Jawel. Erg mooi.

ANGELA: Barbara Bosha Nelson.

ROSEMARY: Oh! Mag ik ze passen? *(Angela geeft haar de oorbellen en Rosemary doet ze in. Angela houdt een spiegel voor Rosemary zodat ze zichzelf kan zien)*

ROSEMARY: Schitterend! *(ze geeft ze met tegenzin terug)* Ik heb mijn oog laten vallen op iets speciaals bij Laura Ashley. Maar het zal moeten wachten tot volgende week vrijdag.

ANGELA: Laura Ashley? Oh, dat is een schattige winkel. En hebben ze niet uitgebreid? Wat heb je op het oog... een jurk?

ROSEMARY: Nee. Een dekbed.

ANGELA: Een wat!

ROSEMARY: Een dekbed.

ANGELA: Het verbaast me niet dat je het niet deze week hebt genomen, met al het andere. Maar Rosemary, een dekbed! Het volgende wat je graag wilt, zal een matras zijn!

ROSEMARY: Ik denk dat ik dat aandurf.

ANGELA: Ga niet over de schreef.

ROSEMARY: Maar er aan denken.....

ANGELA: Je maakt me ongerust.

ROSEMARY: Oh, misschien heb je gelijk.

ANGELA: Heb je een nieuw dekbed nodig?

ROSEMARY: Oh, nee.

ANGELA: Nou dan.

ROSEMARY: Ik veronderstel dat ik een ietsie pietsie blasé word.

ANGELA: Nu, Rosemary, dat is rampzalig.

ROSEMARY: Ik heb de dingen gewoon te makkelijk gekregen. Op het juiste moment, op de juiste plaats, zou je kunnen zeggen.

ANGELA: Onderschat jezelf niet. Denk eens aan die kolossale flakon Chanel, die je vorige maand had. En je weet dat het je favoriet is. Als dat niet wat was! Ik heb dat formaat alleen eerder als nepartikel gezien. Ik durf er zelfs niet aan te denken wat het kost.

ROSEMARY: Franse parfum is hoe dan ook, veel en veel te duur.

ANGELA: Oh, Rosemary, je bent een giller. Mijn oog valt op nogal goedkopere dingen. Ik bedoel, dat ik volgende week mijn hand ga leggen op wat Guerlain zeepjes. Ik hou van heerlijk ruikende dingen in de badkamer. Ben jij toevallig in de Bijenkorf naar het toilet geweest?

ROSEMARY: Nee.

ANGELA: Een nieuwe luchtverfrisser, heel lekker. Alpenbries. *(ze voelt in haar boodschappentas)* Ik viel er helemaal voor. *(ze haalt een bus luchtverfrisser tevoorschijn en spuit ermee in het rond)* Ruik je het dennehout?

ROSEMARY: We-el..... ik maak gewoonlijk gebruik van het damestoilet in het Royal Hotel. Ze hebben het geheel opgeknapt, weet je dat?

ANGELA: Ja. Ik ben daar verleden week geweest. Heel charmant.

ROSEMARY: Moeten een fortuin gependend hebben aan het sanitair en de accessoires. Die mooie fonteintjes en elegante kranen. En wat dacht je van die kleine gouden filigraan spiegels.

ANGELA: Zo schattig.

ROSEMARY: En die bijpassende kleeerhangers. Soort van art deco. Zo'n origineel ontwerp.

ANGELA: Zoiets nog nooit eerder gezien.

ROSEMARY: Ik ben er gewoon gek van. Hoe laat is het? *(ze kijkt op haar horloge)* Kwart voor..... Angela, ik denk dat ik nog eventjes daar heen vlieg, voordat Herbert komt.

ANGELA: Oh ja?

ROSEMARY: Wil jij de zaken hier waarnemen?

ANGELA: Natuurlijk. *(Rosemary staat op. Ze pakt haar boodschappentas. Ze haalt er een schroevendraaier uit. Ze wuift ermee)*

ROSEMARY: Goed dat ik deze meegenomen heb.

ANGELA: Jij bent altijd zo vindingrijk! Een tas nodig?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto